

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
bytem X.

zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy ČR**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 6. 2020, č. j. 1352/2018-160-SPR/9

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 6. 2020 č. j. 1352/2018-160-SPR/9 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy (dále jen „žalovaný“) ze dne 1. 6. 2020 č. j. 1352/2018-160-SPR/9 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto odvolání žalobce proti usnesení Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 20. 9. 2018 č. j. MHMP 1496190/2018/Rad (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím Magistrát hlavního města Prahy, odbor dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“) žalobce shledal vinným z porušení ustanovení § 18 odst. 4 a § 5 odst. 1 písm. j) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném v rozhodné době (dále jen „zákon o silničním provozu“). Za naplnění skutkových podstat přestupků dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 a písm. k) zákona o silničním provozu byla žalobci dle § 125c odst. 5 písm. f) téhož zákona uložena pokuta ve výši 3 000 Kč. Současně byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady řízení v částce 1 000 Kč podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Žalobce se měl přestupků dopustit tím, že *„jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více“*, a dále tím, že *„jako řidič nezabezpečil přepravované zvíře tak, aby neohrozilo řidiče a přepravované osoby“*, neboť dne 2. 1. 2018 v 11:09 hodin v Praze 4, v ulici Podchýšská, ve směru jízdy od ulice Libušská k ulici Čs. Exilu, řídil motorové vozidlo tovární značky Ford Mondeo, kdy mu měla být naměřena rychlost jízdy 77 km/h (po odečtení možné odchylky 3 km/h), ačkoli je v uvedeném úseku obce obecnou úpravou pravidel provozu na pozemních komunikacích dovolena nejvyšší rychlost jízdy 50 km/h. Zároveň měl ve vozidle přepravovat psa, který se měl nacházet v prostoru nohou u spolujezdce, tedy nebyl zabezpečen tak, aby nemohl ohrozit přepravované osoby ani řidiče.
3. Žalovaný již v této věci rozhodl dne 5. 3. 2019 rozhodnutím č. j. 1352/2018-160-SPR/7, proti tomuto rozhodnutí byla dne 9. 5. 2019 podána žaloba ke zdejšímu soudu, rozsudkem ze dne 2. 3. 2020, č. j. 1 A 28/2019-13 bylo rozhodnutí žalovaného zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení s tím, že se má žalovaný vypořádat s navrženými důkazy. Rozsudek nabyl právní moci dne 2. 3. 2020.

II. Žalobní body

4. Žalobce namítal, že rozhodnutí bylo doručeno po zániku odpovědnosti žalobce za spáchaný přestupek, a z toho důvodu je nezákonné. Správní orgán prvního stupně vydal své první rozhodnutí dne 21. 9. 2018. Tím dnem se dle § 32 odst. 2 písm. b) zákona o přestupcích přerušil běh promlčecí doby. Počala tak plynout nová, jednoletá promlčení doba, dle § 30 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky. Její poslední den tak připadl na 21. 9. 2019, podáním žaloby však došlo ke stavění promlčecí doby (podána dne 9. 5. 2019, soudní řízení bylo skončeno doručením rozsudku dne 2. 3. 2020). Celkem tak došlo ke stavění promlčecí doby o 9 měsíců a 23 dnů. To znamená, že lhůta odpovědnosti za přestupek uplynula dne 14. 7. 2020. Rozhodnutí bylo doručováno advokátu Mgr. V. V. dne 2. 6. 2020, Mgr. V. však nebyl zástupcem žalobce ve správním řízení. S žalobcem byl dohodnut pouze na zastoupení v soudním řízení správním,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

plnou moc pak správnímu orgánu nepředkládal. Zástupcem žalobce pro správní řízení byl Ing. M. J. Jen jeho plná moc byla uplatněna vůči správnímu orgánu v daném správním řízení. Soudní řízení není pokračováním správního řízení. Též prvostupňový správní orgán doručoval další písemnosti Ing. J. Rozhodnutí mu však nedoručil. K doručení rozhodnutí tak došlo teprve dnem, kdy se s tímto fakticky seznámil Ing. J., zástupce žalobce. K tomu došlo dne 21. 7. 2020, tedy po zániku odpovědnosti za přestupek. S ohledem na doručení rozhodnutí zástupci žalobce po zániku odpovědnosti za přestupek je napadené rozhodnutí nezákonné.

5. Žalobce měl dále za to, že existoval spor mezi zjištěním žalovaného a tvrzením žalobce stran umístění psa za jízdy. Zatímco žalovaný tvrdil, že pes byl za jízdy umístěn v prostoru u nohou spolujezdce, k čemuž odkazoval na úřední záznam, žalobce tvrdil, že tomu tak nebylo, že za jízdy byl pes umístěn v zavazadlovém prostoru, kde byl zabezpečen, a na místo spolujezdce byl umístěn až v průběhu silniční kontroly, neboť štěkal a kňučel. Žalobce k prokázání svého tvrzení navrhoval provést důkaz výpovědi policistů, kteří byli na místě. Žalovaný však akceptoval neprovedení této výpovědi s odůvodněním, že úřední záznam postačuje, nenamítal-li žalobce ničeho na místě, kdy svědectví policistů by nemohlo přinést žádné nové skutečnosti, přičemž kdyby pes byl umístěn na místo spolujezdce až v průběhu silniční kontroly, policisté by si toho jistě všimli. K tvrzení žalovaného, dle kterého v posuzované věci nebyl úřední záznam osamocen, nýbrž byl podpořen fotografiemi, je nutno konstatovat, že z fotografií se nepodává nic více, než že pes byl v době policejní kontroly v místě u nohou spolujezdce, přesně jak tvrdil žalobce. Tvrzení žalovaného o tom, že by si policisté přemísťování psa jistě všimli, jsou jen spekulací. Konečně k tvrzení žalovaného, že se měl žalobce vyjádřit již na místě, konstatuje žalobce, že mu žádné oznámení o přestupku na místě předloženo nebylo. Situace na místě byla vyhodnocena. I kdyby se však žalobce nevyjádřil, ač by mohl, nemůže dokazování spočívat jen na úředním záznamu.
6. Žalobce dále zastává názor, že poté, co první rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno soudem, bylo nutné, aby jej žalovaný vyzval k vyjádření se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí nového. Žalobce zastává názor, že bylo povinností žalovaného vyrozumět jej o pokračování v řízení, sdělit mu, že bude vydávat nové rozhodnutí, a dát žalobci prostor se vyjádřit.
7. Žalobce dále v průběhu přestupkového řízení namítal, že bylo měřeno vadně, v rozporu s návodem k obsluze. Konkrétně přitom vyjasnil proč, důvodně zpochybnil provedené měření. Žalovaný veškeré námitky žalobce odmítl s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu, dle kterého pokud rychloměr zobrazil snímek, bylo měřeno správně. Žalobce však v průběhu řízení navrhl důkaz, v jehož světle se jeví daný názor jako překonaný. Žalobce totiž předložil vyjádření Českého metrologického institutu, dle kterého rychloměr žádnou takovouto funkci nemá, ani mít nemůže, neboť technicky to není možné. Žalovaný však daný důkaz neprovedl a tuto argumentaci nerefletoval. Žalobce tedy vytýká žalovanému, že vyšel z judikatorních závěrů i za situace, kdy žalobce navrhl prokázat relevantními důkazy, že tyto závěry jsou již překonané a jsou pro daný případ nepřipadné.
8. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení a aby byla žalovanému uložena povinnost uhradit žalobci náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že si od Městského soudu v Praze vyžádal plnou moc, kterou žalobce udělil Mgr. V. Z této plné moci vyplývá, že mu byla dne 8. 3. 2019 udělena mimo jiné i pro účely správního řízení vedeného pod spis, zn.: S-MHMP 141675/2018/Rad. V předmětné plné moci bylo uvedeno: „*uděluji tímto plnou moc Mgr. V. V., advokátovi...k mému zastupování ve všech řízeních souvisejících s řízením vedeným u Magistrátu hlavního města Prahy pod spisovou značkou S-MHMP 141675/2018/Rad, a to i tehdy, je-li o souvislosti pochybnost. Těmito souvisejícími řízeními jsou zejména řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, žalobě na ochranu před nečinností správního orgánu, žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, správní řízení, řízení dle daňového řádu, řízení o náhradě újmy způsobené výkonem veřejné moci, aj. Zmocnění je uděleno k tomu, aby advokát mým jménem vykonával veškeré procesní úkony, tedy zejména podával žaloby, návrhy, stížnosti a žádosti, uzavíral smíry a narovnání, odmítal i přijímal plnění, podával veškeré opravné prostředky nebo námítky a vzdával se jich, a v této souvislosti vymáhal nároky a plnění nároků.*“
10. Žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně uvedenou plnou mocí nedisponoval, a proto dne 12. 5. 2020 vyzval původního zmocněnce ke sdělení čísla účtu, z důvodu vrácení zaplacené pokuty, na základě rozsudku č. j. 1 A 28/2019-32, kterým Městský soud v Praze zrušil rozhodnutí žalovaného. Žalovaný následně žalobou napadené rozhodnutí doručil dne 2. 6. 2020 novému zmocněnci, tj. Mgr. V., a tudíž nemohlo dojít ke dni 14. 7. 2020 k zániku odpovědnosti za přestupek.
11. K námitce žalobce, že po vydání rozsudku jej měl žalovaný vyzvat k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí, žalovaný konstatoval, že žalobcem citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2017, č. j. 6 Afs 169/2016-42 není přílehlavý k danému předmětu řízení. V daném případě Městský soud v Praze zrušil žalovanému rozhodnutí č. j. 1352/2018-160-SPR/7, neboť žalovaný nereagoval na návrh provedení důkazu výsledkem policistů, a proto zatížil své rozhodnutí vadou, jež měla vliv na zákonnost rozhodnutí. V ostatních žalobních bodech byl žalobce neúspěšný. Jak je z uvedeného patrné, spisový materiál nebyl doplněn o žádné nové podklady pro vydání rozhodnutí, se kterými by bylo potřeba žalobce seznámit a dát mu prostor k vyjádření.
12. K námitkám žalobce stran neprovedení svědecké výpovědi a neprovedení důkazu návodem k obsluze žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2020, č. j. 9 As 90/2020-30 a rozsudek ze dne 9. 6. 2020, č. j. 5 As 184/2018-38. Žalovaný dostal své povinnosti, když zdůvodnil nadbytečnost provedení žalobcových návrhů.

IV. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jelikož žalobce i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez jednání. Soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu dotčeném žalobou, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

(§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

14. Podle § 18 zákona o silničním provozu *v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1.*
15. Podle § 5 odst. 1 písm. j) zákona o silničním provozu *řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen zabezpečit přepravované zvíře tak, aby neohrozilo řidiče a přepravované osoby.*
16. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h-1 a více nebo mimo obec o 30 km.h-1 a více.*
17. Podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.*
18. Podle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu *za přestupek se uloží pokuta od 2 500 do 5 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6, 8 a 9, písm. g) a i) a podle odstavce 4.*
19. Podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu *za přestupek se uloží pokuta od 1 500 Kč do 2 500 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 1 a 4 a písm. k).*
20. Podle § 29 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky *odpovědnost za přestupek zaniká uplynutím promlčecí doby.*
21. Podle § 30 zákona o odpovědnosti za přestupky *promlčecí doba činí a) 1 rok, nebo b) 3 roky, jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč.*
22. Podle § 33 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky *do promlčecí doby se nezapočítává doba, po kterou se o věci vedlo soudní řízení správní.*
23. Podle § 33 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky *promlčecí doba se přerušuje a) oznámením o zahájení řízení o přestupku, b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným; je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu, přerušuje se běh promlčecí doby jeho doručením, c) vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání; přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.*
24. Podle § 35 odst. 2 s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, účastník může být zastoupen advokátem, popřípadě jinou osobou, která vykonává specializované právní poradenství podle zvláštních zákonů, týká-li se návrh oboru činnosti v nich uvedených. Za zastupování náleží odměna; pro určení její výše, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak, se užije obdobně zvláštní právní předpis, jímž jsou stanoveny odměny a náhrady advokátům za poskytování právních služeb.*
25. Podle § 33 odst. 1 správního řádu *účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

26. Podle 34 odst. 2 správního řádu *s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.*
27. Soud se v první řadě zabýval namítaným promlčením přestupku. Skutek se stal 2. 1. 2018, žalobce byl uznán vinným rozhodnutím ze dne 20. 9. 2018, od této doby běží promlčecí doba jednoho roku, která se stavěla v době soudního řízení správního (tedy v době od 9. 5. 2019 do 2. 3. 2020). Konec doby tak připadl na 15. 7. 2020.
28. S ohledem na prekluzivní povahu promlčecí doby ve stanovené promlčecí době musí být o přestupku vydáno pravomocné rozhodnutí. V této souvislosti tak lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2005, č. j. 3 As 57/2004-39 k předchozí právní úpravě, která je aplikovatelná i na současný zákon o přestupcích. Jak tedy uvedl Nejvyšší správní soud: „Z procesního hlediska jde o konečný výsledek určitého postupu správního orgánu. Nelze připustit, aby rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci až po uplynutí prekluzivní lhůty.“ Na tomto názoru setrvala i pozdější judikatura Nejvyššího správního soudu s následujícím názorem: „Pokud totiž právo správního orgánu projednat přestupek po uplynutí prekluzivní lhůty zaniká, je nutné, aby do této doby bylo rozhodnutí o přestupku perfektní, tzn. splňovalo všechny znaky zásadně nezměnitelného individuálního správního aktu.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2012, č. j. 1 As 22/2012-55).
29. Soud se tedy dále zabýval otázkou, zda rozhodnutí o přestupku nabylo do 15. 7. 2020 právní moci a s tím související otázkou zastoupení žalobce ve správním řízení.
30. Podáním ze dne 21. 5. 2018 předložil zástupce žalobce Ing. M. J. správnímu orgánu plnou moc ze dne 29. 4. 2018 pro zastupování ve správním řízení o předmětném přestupku. Od tohoto okamžiku s tímto zástupcem bylo jednáno (bylo mu doručeno předvolání k jednání, na tomto jednání zástupce za žalobce jednal, bylo mu též doručeno prvostupňové rozhodnutí, podal za žalobce odvolání a bylo mu též doručováno první rozhodnutí o zamítnutí odvolání žalovaným). K podané žalobě zdejší soud rozhodnutí o zamítnutí odvolání ze dne 5. 3. 2019 zrušil. Následně žalovaný zaslal prvostupňovému orgánu na vědomí rozsudek zdejšího soudu ze dne 2. 3. 2020, č. j. 1 A 28/2019-32. Prvostupňový orgán dále jednal se zástupcem žalobce Ing. J., a to ohledně vrácení zaplacené pokuty a nákladů řízení (korespondence z 12. 5. 2020), na výzvu zaslano Ing. J. i žalobce obratem reagoval sdělením čísla účtu, nic k otázce zastupování nenamítal. Následně žalovaný vydal dne 1. 6. 2020 napadené rozhodnutí a doručil ho bez zjevného důvodu Mgr. V., ač se ve správním spise nenachází jiná plná moc než pro Ing. J. Ze soudního spisu sp. zn. 1 A 28/2019 vyplývá, že žalovaný vyžádal od soudu plnou moc udělenou žalobcem Mgr. V. dne 18. 8. 2020, tedy po doručení žaloby k vyjádření. Také z vyjádření žalovaného k žalobě je zřejmé, že plná moc udělená Mgr. V. pro účely řízení před správním soudem nebyla ani účastníkem ani Ing. J. či Mgr. V. správnímu orgánu předložena, ani na ni nebylo nikým odkazováno, zastoupení žalobce Ing. J. nebylo nikým zpochybňováno.
31. Vztah mezi zmocnitelem a zmocněncem je právním vztahem založeným nikoliv plnou mocí, nýbrž smlouvou o zastupování. Plná moc je „pouhým“ průkazem, který osvědčuje existenci zmocnění ve vztahu ke třetím osobám či orgánům veřejné správy, se kterými zmocněnec jedná (viz § 33 odst. 1 věta druhá správního řádu; k tomu srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu dne 26. 11. 2019, č. j. 4 As 26/2018-23,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

či další rozhodnutí v něm citovaná). Žalovaný nemohl důvodně předpokládat, že ve správním řízení je oprávněn žalobce zastupovat Mgr. V. Obdobná situace byla řešena ve věci řízení před Nejvyšším správním soudem sp. zn. 3 As 163/2019, zde šlo také o dvě odlišná řízení (řízení o kontrole a o správním deliktu). Soud konstatoval, že správní orgán nemohl v rámci řízení o správním deliktu automaticky předpokládat, že je v něm žalobkyně zastoupena tímž zástupcem, který ji zastupoval v rámci předcházející cenové kontroly, respektive že je vůbec zastoupena. V odkazovaném případě však byly pochybnosti o existenci zastoupení rozptýleny faktickým postupem dotčeného advokáta a žalobkyně v průběhu řízení před správním orgánem. V projednávaném případě je však situace zcela odlišná. Žalovaný neměl žádné indicie k předpokladu, že dohoda o zastoupení mezi Mgr. V. a žalobcem zahrnuje též vůli, aby Mgr. V. zastupoval žalobce i ve správním řízení. Žalovaný tak doručoval Mgr. V. bez jakéhokoli podkladu, byť se tento nedostatek snažil dohnat následně, když si vyžádal znění plné moci od soudu. Je však pouze na žalobci, aby si zvolil, kdo jej má v kterém řízení zastupovat. Na uvedených závěrech nic nemění ani samotná formulace plné moci, která by (pokud by byla ve správním řízení předložena) mohla být ve správním řízení akceptována. Zastupování v řízení před soudem a před správními orgány má i další souvislosti, například finanční, kdy procesně úspěšný účastník v řízení před soudem má zpravidla právo na náhradu nákladů řízení, je-li zastoupen advokátem. Oproti tomu obecně ve správním řízení si zpravidla účastník nese své náklady sám.

32. V případech generálních plných mocí udělených v soudním řízení, zaniká platnost plné moci právní mocí rozhodnutí ve věci samé. Nejvyšší správní soud sp. zn. 4 Azs 6/2010 (2081/2010 Sb. NSS) dále dovodil, že advokát je oprávněn zastupovat účastníka i v dalším řízení o žalobě před krajským soudem poté, co bylo rozhodnutí krajského soudu. Je třeba upřednostnit extenzivní pojetí právního pojmu „řízení“, vycházející z toho, že řízení se nevede o jednom konkrétním „podání“ (žalobě či kasační stížnosti), ale o „soudní věci“, přičemž „věc“ je táž v řízení o žalobě, řízení o kasační stížnosti, jakož i případném dalším řízení o žalobě před krajským soudem po zrušení původního (příp. rovněž tak v pořadí druhého, třetího či dalšího) rozsudku kasačním soudem. Není však možné pokračovat ve výkladu extenzivně ještě dále, tedy že by bez dalšího měl advokát automaticky zastupovat účastníka i ve správním řízení, dojde-li ke zrušení rozhodnutí správního orgánu soudem.
33. Konečně podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2020, č. j. 8 As 126/2020 - 38 je-li účastník ve správním řízení zastoupen zmocněncem (§ 33 odst. 1 správního řádu) a správní orgán v průběhu řízení obdrží plnou moc pro nového zmocněnce, platí, že plná moc je dosavadnímu zmocněnci vypovězena teprve okamžikem, kdy je správnímu orgánu předložena plná moc pro nového zmocněnce (analogicky podle § 28 odst. 2 a 3 o. s. ř.). Až od tohoto okamžiku může nový zmocněnec činit za účastníka procesní úkony v řízení. Tedy v projednávané věci *a contrario* pokud správnímu orgánu nebyla nová plná moc předložena, bylo jeho povinností vycházet z plné moci stávající, v případě pochybností otázku zastoupení vyjasnit v součinnosti s účastníkem.
34. Za této situace je zřejmé, že žalovaný doručoval napadené rozhodnutí osobě, která žalobce v řízení před správním orgánem nezastupovala, je tak nutno okamžik doručení, a tedy právní moci napadeného rozhodnutí, vztáhnout až k okamžiku doručení Ing. J.,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

což mělo nastat dle vyjádření žalobce až 21. 7. 2020 (zároveň ze spisu dřívější datum neplyne), tedy již v době, kdy byl přestupek promlčen.

35. Rozhodnutí o přestupku tedy nenabýlo právní moci v rámci promlčecí doby stanovené zákonem o odpovědnosti za přestupky, odpovědnost žalobce za přestupek tedy zanikla (viz § 29 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky). Z uvedeného důvodu proto soud napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušil. Zároveň za této situace bylo nadbytečné se zabývat ostatními námitkami.
36. Právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku, je správní orgán vázán (ust. § 78 odst. 5 s. ř. s.).
37. O nákladech řízení soud ve výroku II. rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč, tedy celkem 6 200 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, tj. převzetí zastoupení, písemné podání k soudu) a náhrada hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Celková výše nákladů řízení tedy činí částku 9 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 5. května 2022

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.